

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה
והתעמקות בענייני
חג השבועות

סרקו להורדה

www.rachlin.org.il

**להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.**

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

הכנה לחג השבועות ולקבלת התורה – מתוך הספר החדש "איש האלוקים"

שלום עליכם, חיים טובים.

היום נדבר בעניין הכנה לקבלת התורה, חג השבועות, המתקרב אלינו.

מעניין שה' יתברך בחר מכל ההרים לתת את התורה בהר חורב – בהר סיני. ומה יש בהר הזה? הוא הר נמוך מכל ההרים, והשליח להוריד לנו את התורה – משה רבנו, "עניו מכל אדם", ומה היתה המעלה של ישראל שחנו שם בתחתית ההר? שהיו "כאיש אחד בלב אחד."

מה זה העניין הזה של להיות "כאיש אחד בלב אחד"? כדי להיות "כאיש אחד בלב אחד" צריך ענוה. בלי ענוה אי אפשר להיות "כאיש אחד בלב אחד", זה לא נדבק, כל אחד אומר 'אני אמלוד' 'אני אמלוד', אז זה כבר לא "כאיש אחד בלב אחד". כשאתה רואה את מעלת חברך ואת חסרונו שלך אתה יכול להתחבר עם חברך.

יכול להיות שאתה גם רואה את המעלה של חברך וגם את החיסרון של חברך, וגם המעלה שלך והחיסרון שלך, ואתה גם מתחבר עם חברך וגם לא עם חברך. מה זו המעלה הזו שאפשר גם לראות את החסרונות ובכל זאת להתחבר? זה בא מאהבת הבריות.

אהבת הבריות – אבא שבשמים ברא את כל הבריות, הוא דואג אפילו שנינוה העיר הגדולה לא תחרב. יונה הנביא לא הבין את זה, אז הוא הביא לו את הקיקיון. כשהקיקיון התייבש אז הוא – "חרה לו מאד עד מוות", ואז הוא אומר לו, "אתה חסת על הקיקיון ואני לא אחוס על נינוה העיר הגדולה?" או בזמן שטבעו בים – "מעשה ידי טובעים בים ואתם אומרים שירה?!" אפילו אם הם רשעים, אבא שבשמים לא רוצה במות הרשעים, רוצה שהרשעים יעשו תשובה.

כל המטרה של העולם שהרע יהפוך לטוב, ככה אומר רבנו הרמח"ל שהיה היארצייט שלו השבוע, הקדוש זי"ע. כדי להפוך את הרע ממש לטוב לתקן את הרע – יש מצב שבאחרית הימים בזמן ביאת משיח, אומר הרמח"ל, אני אומר את זה בלשון שלי, אפילו צדיקים יקרה להם כמעשה הרשעים,

ירדפו צדיקים בחינם ויצטרכו לסבול ייסורים שלא מגיע להם על פי דין, כדי שבסופו של ענין ככה גם הרע יקבל את התיקון שלו. זה דבר עמוק שם במאמר שלו בעניין הקבלה.

הנה מגיע הזמן הזה – אלפיים שנה אנחנו כמעט אחר חורבן הבית, והעניין של אהבת חינם, אהבת הבריות צריך לקבל משנה תוקף. אז אפילו שאתה רואה את החיסרון של החבר או של השכן, או של לא משנה, מישהו שאתה רואה את החיסרון שלו – "הווי מקבל כל אדם בסבר פנים יפות". איך? מה זה? זה לא מאמץ? שואלים אנשים, לקבל כל אדם בסבר פנים יפות? איי איי איי... אני לא יכול להסתכל עליו... כן, מי שלא בדרגה של אהבת הבריות, בשבילו זה מאמץ. מי שזוכה לדרגה הזו של אהבת הבריות, אז זה היטבעי' שלו, לקבל מישהו בסבר פנים לא יפות זה בשבילו מאמץ, זה לא הרגיל שלו.

איך מגיעים למעלה הזו של לאהוב את הבריות, איך? אני לא יודע, אבל נראה לי, לעניות דעתי הדלה, שמגיעים לזה על ידי השקעה, שכן אדם משקיע בבריות. כשאתה משקיע במישהו, אתה נותן לו עשרה שקלים, אתה עושה לו ביקור חולים, אתה מטפל בו, נותן לו משהו – אתה דואג לו, אתה אוהב אותו. אתה נותן לו – אתה אוהב אותו, אתה נקשר אליו. אם אתה נותן להמון אנשים, אתה אוהב המון אנשים.

זה הסוד של אהבת הבריות – אתה לא עושה חשבון אם הוא צדיק או לא, אם מגיע לו או לא, אתה נותן. נותן, מה אתה נותן? כל מה שאתה יכול, מלקבל פניו בסבר פנים יפות, מלהקשיב לו אם יש לו איזו מועקה, לעזור לו במה שצריך. אהבת חסד מביאה לאהבת הבריות, וזו המעלה שאנחנו צריכים לרכוש.

אם תהיה לנו את המעלה היקרה הזו, המעלה של אהבת הבריות – אנחנו מגיעים לאהבת ה', לאהבת התורה, לאהבת עולם, משתווים לבורא. משתווים – 'השוואת הצורה' כמו שאמר בעל הסולם זי"ע, מה שנברא יכול להשתוות לבורא... 'מה הוא חנון אף אתה חנון', בדרגה שלך אבל אתה מנסה לחקות את זה, 'מה הוא רחום' – כי יש בורא ויש נברא, אנחנו לא... אין מה להשוות, לא לטעות אף פעם. יש משה רבנו, להבדיל אין סוף הבדלות יש בורא עולם. לא לטעות!

קבלת התורה, אם אנחנו נעשה מקום של אהבת הבריות, אנחנו באמת נקבל את התורה כמו שניתנה בסיני, כי שם היינו בבחינה הזו של "כאיש אחד בלב אחד". אז נגיע לעניין הזה "כאיש אחד בלב אחד".

לפעמים בדור הזה כשרואים אנשים כמה שאתה נותן את הנשמה ואת כל הלב, וכל מי שפונה אליך, כל מי שאתה פוגש, אתה מאיר בו, אומרים 'מה זה, תגיד לי אתה לא מגויס? למה אתה מחזיר טובה תחת רעה? למה אתה סולח לו על כל מה שעשה לך? למה אתה מאיר פנים עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם? למה אתה עושה הרבה? היית עושה מעט, היית יוצא ידי חובה, זה מספיק!'

"צדק צדק תרדוף" – צדקה צדקה תרדוף, אהבת הבריות תרדוף, תרדוף אהבת הבריות. יותר טוב באמת להגזים באהבת הבריות מאשר ההיפך. הבית נחרב, הבית נחרב. הבית נחרב! בית המקדש! בגלל שנאת חינם. קולטים את זה?! שנאת חינם זה ענין של מידות, זה ענין של היפך אהבת הבריות. ולמה אמרו אהבת הבריות? בריות. לא משנה איזו בריה, מישהו חשוב, מישהו פשוט, כל הבריות, דומס'צומח'ח'מדבר, כל אדם. תעזור לו, קבל אותו בסבר פנים יפות.

זו היתה מעלתו של אברהם אבינו, "אברהם אוהבי". בגלל שהוא היה מרכבה למידת החסד, בגלל שהוא אהב את הבריות – אהב את הבורא יתברך להבדיל. בגלל שאהב את הבורא יתברך – אהב את הבריות, אהבת חסד, "אל הבקר רץ אברהם", כאב לו. הוא היה ביום שלישי אחר המילה, כחום היום ישב פתח האוהל. באו המלאכים שהוא חשב שהם אורחים, והוא רץ לבקר, רץ. למה? אהבת הבריות. באו אליו אורחים אז הוא רוצה לשמח אותם, להאכיל אותם, להשקות אותם.

יש אנשים שהם מכניסי אורחים גדולים, זה פלא פלאים. מעלה גדולה מאד שצריך ללמוד מהם. אבל צריך גם חוץ מהמעלה הזו של הכנסת אורחים – אהבת הבריות בכל מקום, לא רק כשהם באים והם אורחים אצלך. זו צריכה להיות הגישה, שיהיה אכפת לך מזולתך. אמר רבי עקיבא: "ואהבת לרעך כמוך, זה כלל גדול בתורה". "ואהבת לרעך כמוך" – כמוך! לא פחות.

אם כן, אנחנו כרגע בתיקון המידות – זמן של העומר, ומתקרבים כבר לחג השבועות, וצריך לעבוד על האחדות. אנשים מדברים על אחדות עם ישראל, לא עלינו כשיש צרה מתאחדים, אבל זו לא חוכמה. צריך להיות באחדות, אבל איך נהיה באחדות? כל אחד, "כפי שפרצופיהם שונים גם דעותיהם שונות", אז איך נהיה באחדות?

מה זה חשוב? מה זה חשוב מה הדעה שלו? מה זה חשוב מה הוא עושה? מי שזוכה למעלה הזו של אהבת הבריות – הוא מיטיב עם כולם. בכלל לא מעניין אותו מה הדעות שלו, לא מעניין אותו שום דבר, ככה זה.

צריך לעבוד על זה, זה לא בא ביום אחד, כמו שיש אדם קמצן לא עלינו, מה תגיד לו, איך הוא לא יהיה קמצן? תגיד לו 'כל פעם תתן צדקה, כל בן אדם שאתה רואה שצריך – תתן לו'. אל תחשוב 'מגיע לו' 'לא מגיע לו', תתן-תתן, מרוב שתתן תתחיל לקבל מהשמים אור ללב, מה שאומר בעל הסולם זי"ע, 'אור דחסדים', וזה יכנס ללב ואז אתה תאהב את הנתינה, תאהב את הנתינה. אחר כך תגיע, אם תמשיך ותתפלל ותתקן, לאהבת הבריות. וגם אהבת הבריות צריכה להיות על פי התורה כמובן, על פי ההלכה.

אבל זו התכונה שצריכה להיות, כמו רבנו הבעש"ט הקדוש והאהוב – אהב את הבריות אהבה גדולה מאד, מה לא עשה כדי להציל, כדי לעזור. לפעמים אהבת הבריות דורשת גם דין, זה לא רק חסד ואהבה ורחמים, לפעמים יכול להיות שצריך דין, וזאת האהבה האמתית – כמו להוכיח חבר או למנוע מילד לעשות משהו, לא לתת לו כל מה שהוא רוצה, אבל בפנים-בפנים מה בוער? אהבת הבריות, אהבת האמת, אהבת התורה, אהבת הבורא יתברך, אהבת התוכחות, אהבת הענוה.

אמרנו בשיעורים אחרים שתורתו של רבנו הבעש"ט זה פנימיות דפנימיות דפנימיות הלב. מה יש שם? יש את קודש הקודשים, יש אהבה. מה יש בקודש הקודשים? הכרובים מעורים זה בזה, אהבה, כהן גדול מצד החסד, אהבה גדולה, אהבה רבה.

אבא שבשמים ברא את העולם כי רצה להיטיב – להיטיב לנבראים. אז בשביל להיטיב באמת לנבראים צריך חסד, דין ורחמים. אבל הפנימיות של העניין, זו אהבה. אם תהיה לנו את הנקודה הזו, נוכל לקבל את התורה ואת פנימיות התורה ואת פנימיות דפנימיות התורה.

יש הרבה אנשים ברוך ה' בדור שלומדים תורה, פלא פלאים. למדתי השבוע בספר הקדוש של הרבי חיים מוולוז'ין, 'נפש החיים'. מביא שם מענף ד' ועד סוף הספר את כל מעלות התורה, על פי הזוהר, מביא הרבה מהזוהר, מ'תנא דבי אליהו', מהגמרא, מתנחומא, מה המעלה של תלמיד חכם – שכל העולמות נבראו על זה שה' ית' הסתכל בתורה וברא את העולם, כל השפע תלוי בתורה, תלמידי החכמים מקיימים את העולם. אנשים חושבים "מה הוא יושב שמה בישיבה ומבזבז לנו את הזמן..?" לא, על ידי זה שהוא יושב ולומד תורה הוא מקיים את כל העולמות, כל השפע. אם לא לומדים תורה, ה' יתברך מחזיר את העולם חלילה לתוהו ובוהו.

בלימוד התורה יש מעלות, הרבה מעלות. אפשר לחלק לשתיים: 'שלא לשמה' – לומד שלא לשמה, או 'לומד לשמה'.

אומר שם הרבי מוולוז'ין שאפילו שהוא לומד 'שלא לשמה', אז צריך ללמוד. ובסופו של דבר גם אם כל היום הוא לומד 'שלא לשמה', בטח איזה נקודות פה ושם הוא לומד 'לשמה'. אז הוא אומר שצריך לכבד גם תלמיד חכם שאתה רואה שהוא לומד 'שלא לשמה', כי אפילו התורה הקצתה לו

שכר – "בשמאלה עושר וכבוד". ומי שמבזה תלמיד חכם נקרא אפיקורס, ה' ישמור, כי הכבוד שצריך לתת לחכמים מקיים את העולמות, כי אם אתה לא תכבד את החכמים, לא תכבד את התורה, ואז אתה חלילה לא מכבד את הבורא.

הוא מדבר שם על העניין שקודשא בריך הוא ותורה ועם ישראל – חד הוא, כן, דבר אחד, שמי שלומד בתורה הוא דבוק בה' יתברך ממילא, כמו שאומר בעל התניא גם כן, הקדוש זי"ע. הוא אומר שצריך ללמוד בעיקר את הגמרא, וצריך גם כן שתהיה יראת שמים – כי אם אין יראת שמים אז חכמתו לא מתקיימת. אז באמצע הלימוד הוא אומר שאפשר איזה דקה־שתיים לעורר יראת שמים, כדי שהלימוד יהיה עם יראת שמים. ואומר לא לשאת פנים לאף אחד – שאם הרב אומר משהו ואתה לא מבין, או שנראה לך לא נכון, אז לשאול אותו, ולהתפלפל אתו, כי התורה תורת אמת וצריך להגיע לאמת. והוא אומר שמי שלא יכול ללמוד כל כך כי אין לו יכולת, אז לפחות שיתמוך בתלמידי חכמים שלומדים, פלא פלאים, ואסור לבטל תורה, עוון גדול לבטל תורה, כל דקה שאפשר ללמוד ואדם לא לומד או לא הוגה בתורה, אז הוא מונע את השפע, הוא מונע מהעולמות את השפע, את הפרנסה שלהם, וכן הלאה.

אז במבט שטחי נראה כביכול שאולי זה שונה ממה שאנחנו לומדים מרבנו הבעש"ט הקדוש. אבל זה לא שונה בכלל. "אלו ואלו דברי אלוקים חיים". אלא שהבעש"ט הקדוש, דרכו הנסתרת היתה לעסוק בייחודים כל הזמן, ייחודים קדושים. וכתוב באר"י הקדוש שעסק הייחודים גדול מעסק התורה. מי שקיבל רשות משמים ומי שראוי לזה, ועוסק בייחודים קדושים – הוא מקיים את כל העולמות והוא מתקן את השכינה, הוא עוזר לזירוז הגאולה וגורם לקשר בין עליונים לתחתונים ותחתונים לעליונים, וזוכה שמתגלים אליו מגידים מהשמים ואלהיו הנביא ונשמות הצדיקים – שזה הגדול מהכל, ומלמדים אותו, ואז עם הלימוד הזה הוא עוד ממשיך לעבוד ולתקן עוד יותר.

באמת מה שכן היה בזמן הבעש"ט רבנו הקדוש זה שהוא רצה לזכות גם את פשוטי העם שיהיו בדבקות ולא רק את תלמידי החכמים. ולכן הביא להם את העניין של "שיויתי ה'", אותיות יהוה, וגם לעבוד את ה' בתמימות ובהתלהבות ובשמחה ולעזור אחד לשני, בחינת אהבת הבריות בחבורה עם הרבי. זה היה קצת חידוש בזמן ההוא, אם כי מישוהו שאל את הרבי מוולוז'ין שהוא נמשך לחסידות, אם הוא יכול לעסוק בחסידות, ללכת להיות חסיד, אז הוא אמר לו כשתלמד את הגמרא ותקיים את דין הגמרא, ואל תדבר נגד הגר"א הקדוש – אתה יכול ללכת. פלא פלאים.

הוא גם אמר, האם תלמיד חכם צריך להתעסק כל היום בספר 'יראים' או בלימוד הגמרא? אז הוא אמר: לימוד הגמרא. וקצת כשהוא יוצא מבית המדרש יעסוק בספר 'יראים'. אבל לאדם פשוט, הוא אומר כן שיעסקו בספר 'יראים' כי זה עוזר לו, כי בן אדם שיש לו חצי שעה ליום או משהו ללמוד, מנחה־מעריב, אז שיתחזק בספרי מוסר וספר 'יראים'.

אנחנו רואים שבסוף אין שום הבדל בין הדרך הזו לדרך הזו. זה כמו שרואים את הכוס – אחד רואה את הכוס מפה ואחד רואה אותה קצת משם, זאת אותה כוס, הדגשים שונים, וגם פחד. מכל דבר חדש בעבודת ה' יש תמיד פחד, וזה דבר נכון מאד שיהיה פחד וזהירות, שלא תהיה חלילה דרך שבסוף מתבררת, חס ושלוש, כמו דרכים שהיו בעם ישראל משיחי שקר למיניהם, וכל זה, ה' ישמור.

לכן יש את גדולי ישראל שהם הולכים בדרך המלך ושומרים על הצאן, וכל חידוש צריך לבדוק אותו – לבדוק אותו לשם שמים, לא מתוך שנאת חנם, לא מתוך קנאות בלי שכל, לבדוק את הדברים. אחרי שבדקו ובדקו ראו שהחסידות תנועה קדושה.

היום ברוך ה' אנחנו כבר רואים התכללות – לומדים מכל סוגי הספרים הקדושים, אם זה חסידות, קבלה, מוסר, הגר"א, הרמח"ל, חב"ד, ברסלב, הכל לומדים. כולם לומדים מהכל. וזו התחלה גדולה מאוד, מאוד־מאוד. אי אפשר לתאר עד כמה החשיבות של העניין הזה בארץ ובשמים, בשמים ובארץ. בשמים זה מאחד את הצדיקים שלא יהיו חלילה שם מחלוקות, לפעמים יכולות להיות שם חלילה מחלוקות, וזה מאחד פה אותנו "כאיש אחד בלב אחד", ובוודאי זה דבר טוב מאד ומצוין לכל

עם ישראל, וזה שומר על עם ישראל – האחדות הזו, שלומדים מכל הצדיקים ומכבדים את כל הצדיקים, זה דבר גדול, וצריך להתמיד בזה.

דבר זה מביא ומכין את הגאולה, כי הגאולה באה כשיש כלי, הכלי צריך להיות שלם. אם הכלי שבור, בית המקדש ראשון נשבר כן, נחרב, גם השני זה כלי שבור – השכינה הסתלקה. אם רוצים השראת השכינה, צריך כלי. הכלי צריך להיות מתוקן, כשר, שלם. זה "כאיש אחד בלב אחד."

בשביל זה צריך לתקן את המידות ולתקן את הדעות – ומלחמת היצר, שאי אפשר בלי זה. גם שם הרבי מוולוז'ין הקדוש זיע"א מדבר הרבה על מלחמת היצר ועל תחבולות היצר. כמובן שכל אחד רואה את זה לפי נקודת הראות שלו, איפה היצר תופס את הבן אדם. זו המלחמה של היצר הפרטי. יש את המלחמה של היצר הכללי, הסטרא אחרא – הש"טן, וזו מלחמה קשה מאד ומוסתרת, לפעמים גלויה חלקית, שהצד השני נלחם נגד הקדושה, נגד התורה, נגד עם ישראל בכל הדורות, מנסה להכשיל את עם ישראל ולכבות את הלהבה של הקדושה.

"בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו", ו"גדול המחטיאו מההורגו". וה'מחטיאו', מי זה? זה היצר הרע, הפרטי והכללי. ואם בן אדם, לא נזהר בפרטי, יכול להיות שחלילה יכשל גם ולא יהיה בצד הנכון במלחמה של היצר הכללי, שכמו שאמרתי היא רק בשביל גדולי ישראל.

המלחמה הזו היא מלחמה קשה, רבנו הבעש"ט הקדוש עשה הרבה מלחמות קדושות בדור שלו, וגם לזכות את הדורות עד שיבוא משיח – כי היתה תחילת הארת משיח. ובכל דור ודור צריך לראות איפה הפרצות בגדר ולתקן אותן, ו'חכם עיניו בראשו', ולראות לאיפה הולך הדור ולנסות להציל כמה שאפשר. וככה עשו תמיד רבותינו בכל הדורות וגם בדור שלנו.

ה' יצילם ויצילנו, שנעשה נחת רוח באמת לאבא שבשמים ובאמת נקבל את התורה בלב שלם, בלב טהור, בלב קדוש, בלב אוהב וירא – צריך גם יראת שמים לא רק אהבת ה', גם יראת שמים. צריך שיהיו כלולות זו בזו וזה שומר שלא תהיה שבירת הכלים.

וכמובן לקבל את התורה על מנת לקיים, על מנת לעשות, שמי שאומר יש לי רק את התורה, אין לו גם תורה. זאת אומרת, אין דבר כזה רק ללמוד ולא לקיים. נכון שלמתחילים, נותנים להם להתחיל ללמוד עד שמתחזקים, אבל זה למתחילים, למי שהיה רחוק, תינוק שנשבה. מי שכבר בתוך הקדושה, אז הוא וודאי צריך לקיים.

וצריך להתחזק בזה, כי יש הרבה ניסיונות בלי סוף, בן אדם לא שם לב והרף שלו יורד, הוא נכשל במחשבה, דיבור, מעשה, לא יודע, כל אחד ה' ישמור. אז צריך להעלות את הרף לא להוריד את הרף, לעשות כל לילה חשבון נפש – לפני שבן אדם נרדם, בזמן שהוא אומר "שמע ישראל" על המיטה, יעשה חשבון נפש, יעורר את אהבת ה', "בידך אפקיד רוחי", וילך מחיל אל חיל, לא יבזבז את הזמן על שטויות, חבל.

בכל דבר ודבר צריך לעבוד את ה' יתברך, "בכל דרכך דעהו" גם כשבן אדם לא לומד, גם כשבן אדם ברחוב, בעבודה, בעיסוקים שלו בבית, צריך דבקות בבורא. אנחנו תופסים את ענין הדבקות כהתקשרות שלנו עם הבורא יתברך, מחשבה עליו, כל הזמן לחשוב עליו איך לעשות לו נחת רוח, ולא להפך. וכשיש פנאי ואפשרות – "שיויתי ה' לנגדי תמיד", לדמיין את אותיות שם הוי"ה, זה מקדש את הבן אדם. וכל אחד ואחד לפי מה שהוא משקיע, "כמו שאדם מעורר מלמטה ככה מעוררים עליו מלמעלה". אם בן אדם רוצה לזכות לקרבת האלוקים, צריך מסירות נפש, זה לא דבר פשוט.

יש הרבה מאד ניסיונות שמנסים את האדם, והוא צריך להיות גיבור, "איזהו גיבור הכובש את יצרו" – זו מלחמה. צריך מלחמה בשביל הדבקות, הלימוד תורה צריך מלחמה, לשמור את המצוות צריך מלחמה, לשמור על החושים צריך מלחמה – כל דבר צריך מלחמה, כל החיים זה מלחמה, מלחמת ה', להילחם מלחמות ה'.

ככל שיהיו לנו יותר יהודים ויהודיות שנלחמים, "כי נפלתי קמתי", ככה השכינה יכולה להתחיל לשרות פה בעולם הזה, כי יש לה על מי לסמוך. אם בן אדם חוטף מכות מהיצר והוא נשבר והוא לא מחזיר, אז איך אומרים – היצר 'הרוויח'. הוא צריך להחזיר. להחזיר, זה לקום ולעשות דברים שבקדושה ולעשות גדר כדי שלא יפול עוד פעם באותו ניסיון ולבדוק לעומק איך הוא תפס אותו ומה השורש של העניין, יעשה את כל המאמצים שזה לא יקרה עוד פעם.

"כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה, ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים."

אם האדם רוצה את קרבת האלוקים באמת, הוא יזכה לקרבת האלוקים. כל אחד לפי תפקידו, לפי תיקונו, לפי דרגת נשמתו – יזכה. אומר ה'תנא דבי אליהו' שאפילו עבד אפילו שפחה על פי מעשיהם שורה עליהם רוח הקודש. גם בדור הזה אם האדם זוכה, יכול לזכות גם לרוח הקודש – בדרגה כזו בדרגה אחרת, קבוע, זמני, להשגחות, לנסים. כל אחד לפי מה שהוא מכין בכלי שלו – כך הוא מקבל. האם זה אפשרי? זה אפשרי, למרות שאנחנו בזמן של הסתר פנים, אבל בזמן הזה אם בן אדם מתאמץ, ה' יתברך יקרבו אותו.

מי שרוצה ללמוד איך לעשות את כל העבודה הזו, יש לנו באתר כמה וכמה ספרים שעוסקים בנושאים האלה. מי שלומד אותם יתחזק, תהיה לו דרך וילך לבטח.

שמחתי להיות אתכם. ה' יעזור לנו שנקבל את התורה באמת ותבוא הגאולה ברחמים במהרה, ממש במהרה, ונשמח את אבא שבשמים שמחת עולם, שמחה אמיתית.

לחיים, לחיים, לחיים!

שיהיה חג שבועות שמח וכשר, ומלא תורה וקדושה.

**בשבח והודיה אינסופיים לבורא עולם יתברך וישתבח שמו לעד
אנו מתכבדים להוציא לאור עולם את הספר הקדוש:**

"איש האלוקים"

**משנתו של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע
כפי שמשקפת מהספר "שבחי הבעל שם טוב".**

**לכבוד ההילולא הקדושה הבאה עלינו לטובה בחג השבועות התשפ"א.
פירושו של כ"ק האדמו"ר רבי פד"ה רחלין שליט"א
על חלקים מהספר הקדוש "שבחי הבעש"ט".**

**הספר "איש האלוקים" הוא תמלול של שיעורים שהעביר כ"ק האדמו"ר
מרחלין שליט"א למען לזכות את כלל עם ישראל בדרכו הקדושה
של אור שבעת הימים רבנו הבעש"ט הקדוש והאהוב זי"ע!**

**זהו ספר המתעמק בדרכו של הבעש"ט
ע"פ המסופר אודותיו בספר הקדוש שבחי הבעש"ט.**

**יהי רצון שכל יהודי יוכל להתחזק באמצעותו בעבודתו ית', עבודה זכה ותמה.
ובעז"ה יומתקו כל הדינים ובא לציון גואל במהרה ברחמים.**

**להורדת הספר חינם כנסו לאתר
www.rachlin.org.il**

או סרקו את הקוד

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום, חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואינסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו!

אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון אינסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוס! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוס, כי דלונו מאד! אנא רחם עלינו!

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם! רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!